

הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ וְלוֹהַ כּוֹן בְּעַל הַמַּחְבֵּר אֲדַמּוּמֹת
 הַשָּׁחַר בְּאִמְרוֹ : לִכֵּן נִגְלָה שׁוֹהֵב הַפּוֹלוֹסוֹפּוֹס
 אִינוֹ זֶה בַּשּׁוֹשׁ הֵן בְּמַהוּתוֹ וְאִיכְתוֹ וְהֵן בְּהַצְבָּע
 לְפִיכֵךְ נֹאמֵר מִמֶּנּוּ שֶׁמֶשֶׁמָּח אֶת לֵב הָאָדָם ע"ש :

CAPUT VIII.

DAVID, der von einem Schafz Hir-
 ten durch Samuel den Propheten
 zu einem König gesalbet wurde / und
 nach dem Willen Gottes fromm lebte /
 hat endlich auch einen Prophe-
 tischen Geist von Gott erhalten / und
 diesem seine Psalmen zu Lob und Ehr
 angestimmt. Dessen Geschicklichkeit
 in der Kunst kan ich dahier nicht um-
 gehen.

Wen solte nicht in höchste Bewun-
 derung setzen zu vernehmen / was für
 einen grossen Reichthum derselbe / da er
 doch ein so kleines Land / wie das Jü-
 dische ware / innen- und kein Bergwerck
 hatte / besessen / gleich wie im 1. Buch
 Paralipom. Cap. 29. Vers. 2. & 4. be-
 schrieben wird / dessen Text lautet :
 Und in alls meinen Kräften hab ich
 bereis

bereitet zu dem Haus meines Gottes das Gold zu dem jenigen / was Gold seyn solle / Silber 2c. Onix-Steiner / und gefüllte Steiner Puch, &c. 3000. Centner Gold / und 7000. Centner geläutertes Silber zu bedecken die Wände des Hauses.

Wann ich diesen grossen Schatz zusammen calculire / so betraget solcher : 222800000. fl / eine unglaubliche Summam, dahero hier Orts viele Gelehrte zum Nachdencken bewogen worden / und auf gleiche Meinung mit mir verfallen seynd : der David müsse die Kunst $\odot$ und D selbst zu machen verstanden haben ; ich aber darf noch hinzusetzen / er habe den Lapidem Philosophorum versfertiget hinterlassen / wodurch der Anstand völlig gehoben. Unnöthig ist die oben schon angeführte Texte zu wiederholen / sondern / da hieraus erhellet / daß David zu Bedeckung der Wände Silber bereitet habe / so wollen wir sehen / mit was solche bedeckt worden. Paralip. 2. Cap. 3. finden wir / daß als
le

le Wände mit feinem Gold von Salomone seynd bedeckt worden/ und keinem Silber. Solte wohl der Sohn den Väterlichen Befehl nicht vollziehen haben?

Die Jüdische Rabiner haben eben falls hierüber ihre Betrachtung gemacht/ wie zu sehen Medrasch Bamidbar Raba Cap. 12. ihre Antwort aber erwecket annoch grössere Dubia. Sie sagen: Der David habe nicht Silber/ sondern Gold hinterlassen/ er habe es aber (Silber / so im Hebræischen: קדש (Kesselp) genannt wird (geheissen/ weil es das ordinari Gold verschämte habe/ so gleichfalls aus dem Wort: קדש (Kesselp) abzunehmen. Solches beträge eine Summam von 640000000 fl/ welche weit entschlicher als die vorige ist. Wir wollen aber noch weiter den angeführten Text einsehen/ so werden wir finden/ daß David zum Bau Steiner mit Puch angefüllt hinterlassen/ die ich aber nicht finde bey dem Bau gebraucht worden zu

zu seyn. Zu vermuten ist wohl nicht / daß Salomon solche / nachdem sie Gott geheiliget waren / anderst wohin appliciret habe. Allein der Anstand wird völlig gehoben / wann ich sage / daß David die Kunst verstanden / und das durch den grossen Schatz gesamlet habe.

Die Tinctur hat er seinem Sohn Salomon hinterlassen / welches nemlich die mit ihrem Ferment gefüllte / und zu ihrer Fixität gelangte Steiners Puch waren. Mittelft dieser hat der Salomon das von dem Vatter hinterlassene Silber transmutiret / daherofinden wir / daß das nemliche Quantum, welches der David in Silber und Gold hinterlassen / von dem Salomon in Gold allein zu Bedeckung deren Wände des Tempels verbraucht worden. Ein jeder / der eine Bibel hat / schlage nach / so wird er es eben so / und nicht anderst finden. Betrachte nun lieber Leser ! wie nemlich David seinen Reichthum nicht zu seinem Eigenthum /

nutz / sondern bloß zu des Allerhöchsten
Ehre / und Glorie angewendet habe.

Ansonsten kan ich alhier das 104.
Cap. in Psalm. nicht vorbegehen / wor
in ebenfalls eine Anzeige dieser Kunst in
sensu Cabalistico beschiehet / und gleich
wie ich die Materiam mit dem klaren
Buchstaben alhier erwiesen habe / also
werde auch solche Cabalisticè mit un
gezwungenen Zahlen ferner erweisen.
Ich will dir aber einen gar artigen
Text anführen / dessen Inhalt ist / wie
folget ; nachdem David von dem ganz
en Werck der Erschaffung geredet /
setzet er hinzu an 15. Vers : Und der
Wein des Menschen Hertz erfreuet /
auf daß er das Angesicht in Del erlu
stige. Daß nun der David keinen ordi
nari Wein verstanden habe / erhellet
aus dem nachfolgenden / allwo er von
Sonn / Mond / und dem ganzen Fir
mament redet / so einen schlechten Zus
ammenhang mit dem Wein hat ; so
man aber den Wein / welcher : π (Jain)
benennet wird / auf unsere Materiam in
ter-

terpretiret / (dann יין (Jain) in der
 grossen Zahl 70, in der kleinen aber
 7, wie auch das Herz לבב (Lebab)
 genannt 34, in der grossen Zahl / und
 7 in der kleinen / mithin die Zahl des
 Puchs hat) so hat Sonn und Mond
 eine grosse Connexion mit dem vorher-
 rigen Inhalt; welches der Author
 Auroræ confurgentis im 6. Cap. mit
 diesen Worten: Daraus ist offenbar/
 daß das Philosophische Gold nicht
 gemeines Gold seye / weder in der
 Farb / noch in der Substanz, darum
 wird gesagt / daß es des Menschen
 Hertz erfreue; bestärcket.

❧❧❧ פרק תשועו ❧❧❧

שלמה המלך אשר נקרא על ורו נתן הנבוא
 וירודיה כנרא' שמואל ב' פרשה ו' ב פסוק
 ד"ה הוא היה אשר החכים מכל אדם ממנו נאמ'
 ויהוה נתן חכמה לשלמה לפניו לא היה ואחריו
 לא יהיה כמוהו. לכך אם נאמר שלא היה ווכל
 לשנות את מונו המתכות א"כ לא הבין חכמת
 הטבעות ויהוה נמצאים לפניו ולאחריו חכמום
 גדולים ממנו ותהנגד דברו השם הלולא לא אוש
 אל

אל וזנוכ. אם לא שתכחש החכמה הזאת לגמרי
 וזה הבל וזרעות רוח. הקורא ספר משלו ומצא
 פרשה ג' פסוק ה' בשלמה מרומם ומשבח את
 החכמה בנה"ל : אורך ימים במונה ובשמאלה
 עושר וכבוד. ואמרו נא המכחושים החכמה זאת
 אם נמצא שום חכמה שנוכל ליתן לה השבח
 הנה אם לא לחכמת אלכימוא לברה. והנה כאשר
 עיונתו בשור השורים מצאתו רברים עמוקים
 מהחכמה הזאת ואמרתו עת לדבר לכן גמרתו
 בלבו לפרש אווה פסוקים בדרך הטבעית ובו
 תמצא עומק ודועתו אף בהחכמה הזאת :

שור השורים בדרך חכמת הטבעות

פרשה א' פסוק ה' אם לא תרעו לך הופה בנשים
 צאו לך בעקבי הצאן ורעו את גרותיך על
 משכנות הרועים ע"כ. אף גמולו חלב וזנוקו
 שרים ותמהו על רברים כאלה כי אם תצא מאה
 פעמים בעקבי הצאן ותרעה הגרוים עם הרעים
 איך תמצא הופה בנשים. לכן נראה לפי
 אומר דעתו שכוונת החכם כאן עמוק עמוק מו
 ומצאנה כי הוא רוצה להודיע את המאטערוא
 הפולוסופו' מה הוא לכן שאלך אם לא תרעו לך
 הופה בנשים ר"ל אם אין אתה וזרע את שמה
 ומהותה. ומשוב צאו וגו' צאו כמו הוצא ור"ל
 הוצא

הוצא האות שבין עקב וצאן תחולת עקב עי"ן
 תחולת צאן צד"ו ובניהם פ"א וכן כאשר תקרא
 האל"פא ב"ת כסדר תמצא שהפ"א הוא עקבה
 של צד"ו. ואמר ורעו וגו' על משכנות הרעים
 ד"ל קח הפ"א ורעו אותה על האותיות ששוכן
 ונח התובה משכנות ורעים עליהם בשרש שכן
 מן משכנות הטעם תחת הכ"ף והתובה שוכן על
 הטעם כדוע לבעלו הרקרוק בשרש רעה מן
 הרעים יש וזו נחה אחר חולם כהרגל האותיות
 אלו אם תחברם יחד תעלה בידך פ ו ד והוא
 פוך וקראו הופה בנשים לפי שהנשים
 מתופות בו :

פרשה ו' פסוק ז' וח' אומר ששים המה מלכות
 ושמנים פולגשים ועלמות און מספר
 אחת היא יונתו תמתו אחת היא לאמה ברה
 היא ליולדתה ראוה בנות וואשרוה מלכות
 ופולגשים ויהללוה עכ"ל. המאמר הנה לפרשו
 כפשטו או אפשר כי על נשיו לא אמר אחרו
 שהיו לו שבע מאות נשו' ושלש מאות פולגשים
 ואף באמרו אחת היא ליולדתה וכו' האחרות לא
 היו ראויים לילד בנים. לכן אמרתי אחוה רעו
 גם בנה. ותרע שכל מין מתכות ותחשתא וש
 לו אחוה בעשר הספורות ממעל על דרך אשר
 אצו לפנוך באן (בעל המחבר ספר אש מצרף
 מחולק

מתולק בזה קצת מדעתו אבל אקוה שמו שיקרא
שמונו וטה אוון לקבל דבריו. והוא.

בכתר אחוות אש הפועל והוא גפרית הפולוסופו
בחכמה אחוות מים הסובל והוא המערקוריום
הפולוסופוס.

• בנינה אחוות עפרת ונחשתו

• בגדלה אחוות ברזל ונחשתו

• בגברה אחוות ברזל ונחשתו

• בתפארת אחוות כסף ונחשתו

• בנצח אחוות זהב ונחשתו

• בהוד אחוות נחשת ונחשתו

• בוסוד אחוות מערקוריום ונחשתו

מלכות הוא כוללת הסוגרת הכל והוא הטונקטור

ואף ידוע לכל הכם בחכמת השבעיות דעת החכם
בערנהררוס האומר שלא נמצא וותר משש מונו
מתכות כי המערקוריום הוא המום שלהם והו
דעת שלמה כאן והכו פורושו. שלמה כלל
וכפל את מספר מונו מתכות עם מספר הספירות
ועלה בודו שש פעמים עשר והוא ששום והמה
אשר

אשר כונם בשם מלכות מפני שראוים למלאכה
 (אף שהאל"ף חסרה כאן והו דרכה אחר קמץ
 כודוע) ומוני הנחשת אשר המה שש משש מוני
 המתכות ומערקוריוס ונחשתו אשר מונה גם כן
 עמהם המה שמנה גם את זו כפל עם מספר
 הספורות שמנה פעמים עשר עולה שמנים והן
 הנה אשר מכנה פולגשום כראווי . ושאר מוני
 נחשת הנמצאים בתחתיות הארץ ומוני המלח
 אשר קורא בשם עלמות כעלמה אשר לא הגוע
 עדיון לעריה ולהם אין מספר . על כלם החכם
 אומר שלא וצלחו להמלאכה ואונן ראוין לילד
 בנים רק אחת היא וגו' אחת היא לוולדתה ר"ל
 הוא ראוי לילד בנים ומפני שעל ידה ותרוממו
 האחרות ר"ל מוני המתכות ונחשן לכך אושרוה
 והוללוה . בהכוונה הזאת אין אני צריך לספוק
 אהרו שאנו אוכל להראותך ששלמה מצויר אף
 הצבע מהות ואיכות הפוך כאשר תמצא לאה"ו
 פרשה א' פסוק ו' אל תראנו שאנו שחררת
 שופתנו השמש בנו אמו נחרו בו שמני
 נטרה את הכרמים כרמו שלי לא נטרתי עכ"ל .
 הקורא פסוק זה בלבבו ובין ובעיניו וראה שאין
 המקרא הנה ביכולת שום אדם לפרשו אם לא
 שהחכמה הטבעיות מונחת בצדו ורצון החכם
 הו' לומ' אל תראנו ותאמ' באשר שאנו שחררת
 אף

אף אנו אוני ראו למלאכה . ומשוב ש"ן פתנו
 ה"שמש ב"נו ר"ת שז"הב אמו ר"ל שה' באום
 משרש אחר ומסוים א"מו נ"הרו ב"ו ש"מנו
 נ"טרה א"ת ה"כרמים כ"רמו ש"לו ל"א נ"טרתו
 קח הר"ת ווהו בודך תובות אלו אב"ן שנ"א אה
 כש"לן ר"ל שהפוך הוא אבן שנאה להכסולום
 כו הוא להם לכשלן . וטעם אמרו שמנו נטרה
 את הכרמים לפו שאם תחלוק תובת כרמים כנה
 כר-מים ווהו המשמעות בו השומן שבמים כמו
 ואת כרו הצאן המשוכה שבצאן . ור"ל המום
 השמנים שבמתכות ווהו המערקוריום ווהמה
 הנטרה שלהם כידוע . אבל אנו רוצו' לראות
 אם שלמה המלך דובר ג"כ מן השאר לעיסה
 ר"ל מן הפערמענט ומה הוא . שאלה
 הוצאת שואל שלמה המלך בעצמו פ' ה' פסוק
 יו"ד וו"א מה דורך מדוד הופה בנשים וגומר .
 התשובה דורו צח ואדום דגול מרבבה . דו"ד
 שמוכור כאן בגו' ו"ד מספר זהב וכוונת החכם
 לומר באם שהנהב צח ואדום וחור לנערותו או
 הוא ראו להמלאכה . ור ולרברו אלו אכוא עודל
 ראו' את הפסוק ה' פרשה ב' באמרו קול דרו
 ה"נה ז"ה ב"א ר"ת אותות זה"ב ווהחכם הפך
 וקדם הה"א לוו"ן . מפנו שצריך להוות תופו
 לחוץ וחוצו לתוך כידוע לחכמו היודע' טבעות .
 בחתומת

בחתומת הפרק הזה אראה לך עוד דבר נסתר
מורה על פוך פרשה ג' פסוק וי"ד תוכו רצוף
אהבה קח תוך מן תזכרו ותוך מרצוף - אהבה
ותעלה בידך פוך . ועתה ראה את הרברים
אשר העתקתי מהחכם קורכערוס בל"א אשר
לא ראיתו מהצורך להעתקים בלשון עברי . כי
אין דעתי להראותך כאן את כח ההעתקה או
ופו הלשון ולעולם ושנה אדם דרך קצר :

CAPUT IX.

Salomon, welchem bey seiner Geburt
von Gott durch den Propheten
Nathan der Nahm (Jadid-Jah) id
est: der Geliebte Gottes/wie zu sehen
2.Samueli Cap. 12. Vers. 25. beygeleget
worden/ ist nach Zeugnuß der heiligen
Schrift/der Allerweiseste gewesen unter
allen Menschen/ die vor ihm waren/
und nach ihm kommen werden. So
müßte man nun die ganze Kunst laus
gnen/ wann man sagen solte/ daß er
solche nicht besessen/ und müßten folg
lichen weisere Leute auf der Welt ge
wesen seyn/ quod absurdum esset di